

[Niels Andersen.]

Man går inden for de tre partier til opgaverne med en virkelig objektiv indstilling og vil løse dem på en saglig og nøgtern måde. I modsætning hertil er der i meget af det, man møder i oppositionens presse, en subjektiv indstilling, der slår én i møde; det er personlige hensyn, der skal tages, fremfor hensyn til det, der gavner landet og befolkningen. Det, der kendetegner trekantereringen i dag, er, at den virkelig kan løse de opgaver, der foreligger, så det bliver til gavn for vort land og vort folk. Den kommende tids politiske afgørelser vil have overordentlig stor betydning for den udvikling, der skal præge hele vort erhvervsliv. Det er mit håb, at der vil blive udfoldet et øget initiativ, så at ikke alene produktionen, men også produktiviteten øges, og således at den enkelte borger kan få et større udbytte af sit arbejde. Den økonomiske situation er i øjeblikket så gunstig, at en sådan udvikling kan finde sted, men det forudsætter forståelse og medvirken fra hele befolkningen.

Fuglsang: Den højtærede statsminister sagde i sin åbningstale, at den storpolitiske udvikling i det forløbne år både havde givet verden håb og beredt den skuffelser, og man må jo ubetinget give statsministeren ret. Vi kommunister vil nu, som vi har gjort i hele vor virksomhed, aktivt støtte alt det, som giver håb om fred og fremgang, og vende os mod de kræfter, som er en trussel mod freden og dermed mod vort land.

Ser vi tilbage på det år, den højtærede statsminister omtalte, ser vi, at verden over vokser folkenes bevidste modstand mod atomkrig og atomprøvesprængninger. Gallupundersøgelser i en række lande har bekræftet det, som enhver måtte anse for naturligt, nemlig at denne modstand kommer fra det altovervejende folkeflertal i de forskellige lande. Dertil kommer fællesudtalelser og erklæringer fra fremragende videnskabsmænd, som ved, hvad det drejer sig om, og som med den alvor, sagen fortjener, stiller sig bag kravet om at standse den frygtelige leg med menneskehedens fremtid, som atombombesprængningerne er. Støttet på disse ting og på mange andre hæver ansvarsbevidste politikere i en række lande deres røst. Det gælder i Sovjetunionen

og de socialistiske lande, som ikke alene gang på gang har stillet deres konstruktive forslag om standsning af prøvesprængninger, men også i praksis på ubestridelig måde har vist deres gode vilje ved gennem en periode ensidigt at indstille deres forsøg, ligesom man fra den side allerede har gennemført omfattende nedskæringer af de militære styrker. Men det gælder også vestlige statsmænd. Jeg kan nævne Nehru fra Indien, og vi kan her fra Skandinavien f. eks. nævne udenrigsministrene; ganske specielt har den svenske udenrigsminister Üdén i FN taget en ganske klar og utvetydig stilling for et almindeligt, altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger. Til støtte for dette krav praktiske gennemførelse kommer så, at ekspertkonferencen i Genève, i sig selv et betydningsfuldt fremskridt, på grundlag af udtalelser af nøgterne videnskabsmænd fra begge sider er kommet til det resultat, at den fornødne kontrol med et sådant forbuds overholdelse meget vel er mulig i vore dage. Det vil sige, at afgørende for, om der skal ske noget, bliver den gode vilje ikke blot hos jordens almindelige jævne mennesker — deres stilling kender vi — men hos de ansvarlige politikere, der har afgørelsen.

Jeg kan på denne baggrund naturligvis kun udtrykke min tilfredshed med, at regeringen tilsiger at ville medvirke til at mindske spændingen i verden og medvirke til at gøre FN til en stærk fredsfaktor; men tiden, vi har oplevet, har også lært os, at fredens bevarelse ikke blot er et spørgsmål om at blive enig om, hvor modbydelig krig er, og hvor ønskværdig fred er, men det er et spørgsmål om en effektiv indsats; og derfor må det efter vi kommunisters mening være sådan, at skal dette tilsagn få praktisk betydning, må det efterfølges af en effektiv og selvstændig dansk indsats i de forskellige internationale organisationer, bl. a. med hensyn til sådanne problemer som, at der ufortøvet gennemføres en altomfattende standsning af forsøgene med atom- og brintbomber, at der ufortøvet gøres en indsats for, at alle militære baser på fremmed område ophæves, at der gøres en indsats for, at der bliver gennemført en gradvis, men en effektiv nedsættelse af staternes militære udgifter, og, som den sovjetrussiske udenrigsminister Gromyko